

saadan Ændring var kommen ind i Loven, at de Landejendomme, som komme til at svare mindre i Ejendomsskyld, end de for Øjeblikket betale i Gammelskat og Land- og Ligningsskat, fremdeles skulle svare Forskellen, indtil den forsvinder, thi jeg gaar ud fra, at Ejendomsskylden i Fremtiden bliver forhøjet. Noget lignende er sket over for Bygningsskatten i Byerne. Jeg tror nemlig, det havde været rigtigt og klogt, og jeg tror, at Fremtiden vil give mig Ret deri. Jeg vilde nødig have, at man, naar disse Dages Politik hører Historien til, skulde kunne paapege, at vi i nogen væsentlig Grad fra vor Side have gjort noget uretfærdigt. Disse Ord havde jeg Lyst til at sige om selve Skattelovene.

Grunden, hvorfor jeg har forlangt Ordet, er dog den, at jeg ønsker at gøre en Henstilling til den højtærede Minister. Ved enhver ny og større Lov bliver altid en hel Del af Udførelsen lagt i Ministerens og Administrationens Haand, og det samme vil være Tilfældet med disse Love. Det beror i høj Grad paa, hvor heldig man er med at føre disse Love ud i Livet, hvor tiltalende de ville blive over for Befolkningen. Jeg har imidlertid ubetinget Tillid til, at den ærede Minister saa godt som nogen er i Stand til at føre disse Love ud i Livet paa bedste Maade. Men jeg vil dog gøre en Henstilling til den ærede Minister med Hensyn til Udførelsen, og den angaar Ejendomsskylden. Jeg skal ikke nævne Fritagelser for og Lempelser i Skatten, der falde ind her under. Det er for mig underordnede Ting. Det, jeg lægger Hovedvægten paa, er, hvordan Vurderingen bliver foretaget omkring i Landet. Der skal jo dannes Vurderingsraad og Overskyldraad, og i § 17 bestemmes det, at Ministeren skal lade udarbejde Regler for disse Vurderinger. Men mangt og meget afhænger af, hvordan disse Vurderinger foretages, og særligt efter hvilke Principper de foretages. Statistiken viser, at mindre Landejendomme forholdsvis ere af større Værdi i Handel og Vandel end større Ejendomme. Dette kan ikke ligge i, at Jorden i og for sig er mere værd, men deri, at disse Ejendomme for Tiden kunne drives med større Fordel. Jeg ser nok, at der skal ske et Fradrag for disse mindre Ejendomme, hvad jeg finder rimeligt, thi alene Bygningerne ere jo her af forholdsvis større Værdi, men selve Jordens Værdi maa efter min Mening sættes ens, hvad enten der er faa eller mange Tønder Land, for saa vidt Bonitet og Beliggenhed ere ens. Jeg skal tage

Eksempel. Vi have to Ejendomme, som ligge lige ved Siden af hinanden, Jordernes Beliggenhed og Bonitet er ens, den ene har et Tilliggende paa 8 Tønder Land, den anden et paa 100 Tdr. eller mere. Nu viser Salgssummerne og Statistikken, at den mindre Ejendom forholdsvis koster mere end den større. Hvis man vilde sætte Ejendomsskylden i Forhold dertil, vilde den mindre Ejendom komme til at svare mere end den større, og det er dette, jeg synes ikke er rigtigt. Jeg maatte meget beklage, hvis det skulde blive Resultatet af disse Loves Udførelse i Livet, at de større Ejendomme forholdsvis fik mindre Skat end de smaa. Det er et Forhold, som det forekommer mig, at den ærede Minister til Dels raader over. Der staar nok i Loven, at man skal sætte Ejendomsskylden efter Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, men disse større Ejendomme ville jo straks blive mere værd, naar de udstykkedes. Jeg mener, at de pr. Tønde Land ere lige saa meget værd som en lille Ejendom, blot de udstykkes. At Ejeren af den større Ejendom ikke holder af at udstykke den, er en anden Sag, det er et Forhold, vi ikke skulle blande os i, men han skal ikke have mindre Skat af den Grund. Man vil derved ligesom sætte en Præmie paa Ikkeudstyknings, hvad jeg for mit Vedkommende meget vilde beklage. Det er dette Forhold, jeg gerne vilde henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Det vilde i høj Grad berolige mig, og jeg tror mange med mig, hvis Ministeren kunde i nogen Grad gaa ind paa min Tankegang her.

Udstykningen er hos os i stærk Fremgang, til Skade for ingen og til Gavn for mange. Skulde denne Lov føre med sig, at der blev lagt mere Skat forholdsvis paa den mindre Ejendom end paa den større, kunde der let derved lægges en Hemsko paa den heldige Udvikling, vi ere komne ind paa, den Udvikling at skaffe let Adgang til Jord og derved at skabe mange selvstændige smaa Hjem. Der skulde ikke gerne lægges Sten i Vejen for denne Udvikling. Jeg tror — saa sangvinsk er jeg —, at denne Udvikling vil hjælpe os ud over mange af de Vanskeligheder for ikke at sige alle de Vanskeligheder, som ingen kan være blind for ere til Stede for Øjeblikket.

Jeg vilde meget ønske, at den højtærede Minister kunde tage Hensyn til disse Bemærkninger. Skulde den højtærede Minister imidlertid ikke kunne tage Hensyn hertil, vil jeg sige, at stod jeg over